

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Tomasz Artymiuk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 15 stycznia 2024 r.,
w sprawie skazanego P. B.,
wniosku obrońcy o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa 458/15,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach
z dnia 12 czerwca 2015 r., sygn. akt V K 103/13,
na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k.

postanowił:

- 1. oddalić wniosek;**
- 2. obciążyć skazanego P. B. kosztami sądowymi postępowania o wznowienie, w tym wydatkami w kwocie 20 (dwadzieścia) zł.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa 458/15, Sąd Apelacyjny w Katowicach utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 12 czerwca 2015 r., sygn. akt V K 103/13, skazujący P. B., za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 197 § 3 pkt 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 2 k.k.

W dniu 13 września 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wznowienie tego postępowania.

Obrońca, powołując się na przepis art. 540 § 1 pkt 2 ppkt a k.p.k. wskazał, że po wydaniu orzeczenia pojawiły się nowe fakty i dowody świadczące o tym, że skazany nie popełnił przypisanego mu przestępstwa. Wskazał przy tym na zeznania świadka, które nie były znane ani skazanemu, ani sądowi orzekającemu, a zdaniem wnioskodawcy mogą stanowić podstawę do wzruszenia zaskarżonego wyroku.

Prokurator w odpowiedzi na ten wniosek wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, że wniosek o wznowienie postępowania podlegał merytorycznemu rozpoznaniu tylko dlatego, że wniósł go obrońca skazanego będący adwokatem. Gdyby bowiem z tak uargumentowaną inicjatywą wystąpił sam skazany, wnosząc jednocześnie o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i złożenia wniosku o wznowienie, to jego wniosek nie zostałby przyjęty wobec oczywistej bezzasadności w trybie art. 545 § 3 k.p.k., w którym wprost wskazuje się na to, że odmawia się przyjęcia wniosku: „jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność”. Takiego trybu dla wniosków o wznowienie postępowania składanych przez pełnomocników profesjonalnych strony ustawa karna procesowa jednak nie przewiduje.

W tym kontekście trzeba zauważyć, że rozpoznawany wniosek o wznowienie postępowania jest niemal tożsamy w zakresie wskazanych okoliczności, mających wpisywać się w akcentowaną przez obrońcę skazanego podstawę wznowieniową i jawi się jako niemal identyczny treściowo, co wniosek o wznowienie tego samego postępowania zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa 458/15, wniesiony do Sądu Najwyższego przez tego samego obrońcę skazanego i oddalony postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt IV KO 99/22. Już sam ten fakt wskazuje na potrzebę oddalenia wniosku o wznowienie postępowania.

Niezależnie od tego należy zaznaczyć, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym „określona w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. przesłanka wznowieniowa *propter nova* dotyczy sytuacji, w których po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody, nieznane stronom ani sądowi, wskazujące np. na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2023 r., IV KO 33/23).

Bezsporne jest, iż kwestia związana z zachowaniem pokrzywdzonej i ewentualnym podjęciem współżycia z innym mężczyzną była już rozważana w trakcie wcześniejszego postępowania o wznowienie postępowania z wniosku obrońcy skazanego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2022 r., IV KO 99/22).

W tej sytuacji trzeba uznać, że obrońca skazanego w złożonym wniosku o wznowienie postępowania w istocie zmierza do dokonania ponownej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów i czynienia odmiennych ustaleń faktycznych, a przecież takie postąpienie nie jest dopuszczalne w postępowaniu wznowieniowym (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 13 maja 2009 r., II KO 31/08; 20 października 2015 r., III KO 77/15).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 639 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k., obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania.

[PGW]

[ał]

